1. **Mikor ölembe kaplak, zörren az üveges ablak!**

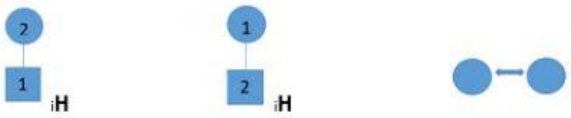

2. **Míg künn csattan az ég, csókom az ajkadon ég.**

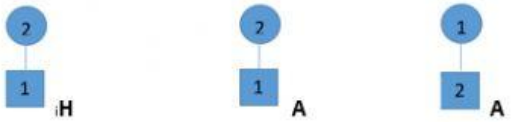

3. **Milyen volt szeme kékje, nem tudom már.**

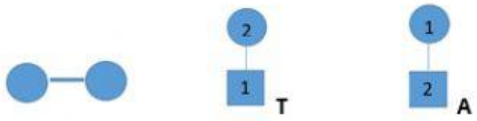

4. **Ballagtam éppen a Szajna felé, s égtek lelkemben kis rőzse-dalok.**

5. **Vagyok tékozló és eretnek, de ott engem szánnak, szeretnek.**

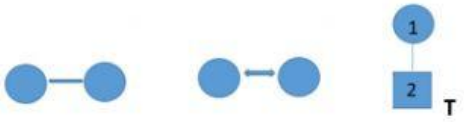

6. **Vad indák gyűrűznek körül, míg a föld alvó lelkét lesem.**

7. **Százszor földobnál, én visszaszállnék.**

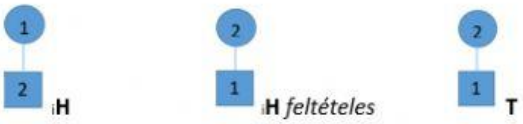

8. **Maró fogunk az undort elharapja, s gőggel emeljük a fejünk magasra.**

Idézetek: Babits Mihály: Új leoninusok (1., 2.), Juhász Gyula: Milyen volt…(3.), Ady Endre: Párisban járt az Ősz (4.), Ady Endre: Hazamegyek a falumba (5.), Ady Endre: A magyar Ugaron (6.), Ady Endre: A föl-földobott kő (7.), Kosztolányi Dezső: A rút varangyot véresen megöltük (8.)

www.fa